

ΓΜαρκορ. ἐνθ' ἄν. 4) Καταπραύνω ΑΠροβελ. Ποίημ. 1,342 : Ποίημ.

Ἐπέρασαν μεσάνυχτα, οἱ ξένοι ἀποκοιμοῦνται,
τὰ τρομαγμένα στήθη των ὁ ὕπνος βαλσαμῶνει.

***βάλσης** ὁ, βάρσης Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάλς*, παρ' ὃ καὶ *βάρσι*. Ἡ τοῦ γένους μεταβολὴ κατὰ τὸ *ὁμπάλλος*, ὁ *χορός*.

Ὁ *χορός* *βάλς*, ὁ ἰδ.

βαλσίδι τό, Πελοπν. (Βασαρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βάλλω*.

Τὸ ἐπιτιθέμενον φάρμακον : Τὸ ἀγαθὸ ἔμα βγάλη *κάνεις*, τὸ βαστᾶν μέσα 'ς τὸ καφτὸ νερὸ καὶ ἂν πισωστρέψη, καλὰ, ἀλλεῶς βάνουν βαλσίδια.

βάλσιμο τό, *βάλσιμον* Πόντ. (Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *βάλσιμον* Λυκ. (Λιβύσσ.) *βάλσιμο* κοιν. *βάλσ'μον* βόρ. ἰδιώμ. *βάλτσ'μου* Θεσσ. *βάρσιμον* Μεγίστ. *βάρσιμο* σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βάλλω*. Περὶ τοῦ τύπ. *βάλτσ'μον* ἰδ. ΑΤζαρτζάν. Θεσσαλ. διαλ. 42.

1) Ἡ ἥττα τοῦ παλαιστοῦ Λυκ. (Λιβύσσ.) 2) Ἡ τοποθέτησις πράγματός τινος κοιν. Συνών. *βάλμα* 1, **βαλμός* 1.

βαλτάνθρωπος ὁ, Πελοπν. (Λάστ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάλτος* καὶ *ἄνθρωπος*.

Κάτοικος ἐλώδους μέρους (μᾶλλον σκωπτικῶς).

βαλτερός ἐπίθ. Πελοπν. (Κορινθ. Μάν. κ.ά.) — ΚΠασαγιάν. Μοσχ. 41.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάλτος* καὶ τῆς καταλ. -*ερός*.

Ἐλώδης : *Βαλτερός* τόπος ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν. *Βαλτερό* μέρος Κορινθ. *Βαλτερό* χωράφι Μάν. Συνών. *βαλτήσιος* 1.

βαλτήσιος ἐπίθ. Λεξ. Πρω. Δημητρ. *βαλτήσιους* Β.Εὔβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάλτος* καὶ τῆς καταλ. -*ήσιος*.

1) *Βαλτερός*, ὁ ἰδ., Β.Εὔβ. — Λεξ. Δημητρ. 2) Ὁ ἐκ βαλτώδους μέρους προερχόμενος Λεξ. Πρω. Δημητρ. *Βαλτήσιο* νερὸ ἄγν. τόπ.

βαλτίζω ἀμάρτ. *βαλτίζου* Μακεδ. (Πάγγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάλτος*.

Γίνομαι ἐλώδης : *Βάλτισαν* ἂπ' τὰ νερὰ τὰ χουράφια.

βαλτικὸ τό, ἀμάρτ. *βαλτικὸ* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βάλλω* καὶ τῆς καταλ. -*ικό*. Πβ. καὶ *βαλαντώνω* - *βαλαντικὸ* κττ. Εἰς τὸ *βαλτικὸ* ἐγένεν ἀνάπτυξις συνοδίτου φθόγγου.

Ἀμοιβή ἐργάτου διὰ φύτευμα : *Χρωστῶ ἕνα βαλτικὸ τῶ δατατῶ*.

βαλτοθάλασσα ἡ, ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωή² 108 καὶ 177 — Λεξ. Βλαστ. 374.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάλτος* καὶ *θάλασσα*.

Μέρος θαλάσσης πρὸς τὴν ξηράν, ὅπου τὰ ὕδατα μένουν ἀκίνητα καὶ λιμνάζοντα, θάλασσα βαλτώδης.

βαλτοκούκκι τά, ΝΠολίτ. Παροιμ. 3,32.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάλτος* καὶ *κουκκιά*.

Τὰ κουκκιά τὰ παραγόμενα εἰς βαλτώδεις τόπους.

βαλτοκράτης ὁ, ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάλτος* καὶ τοῦ ρ. *κρατῶ*.

Τὸ φυτόν ἀστὴρ τὸ Τριπόλιον (*aster Tripolium*) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (*compositae*). [**]

βαλτομέρι τό, πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάλτος* καὶ **μέρι* < *μέρος*.

Τόπος ἐλώδης, τεναγώδης. Συνών. *βαλτοτόπι*, *βαλτότοπος*.

βαλτομπεκάτσα ἡ, ἄγν. τόπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάλτος* καὶ *μπεκάτσα*.

Τὸ πτηνὸν σκολόπαξ.

βαλτόνερο τό, πολλαχ. *βαλτονέρι* ΣΣκίπη Κολχ. 69 — Λεξ. Βλαστ. 374 Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάλτος* καὶ *νερό*.

Ὑδωρ λιμνάζον, ὕδωρ τέλματος, ἔλους.

βαλτὸς ἐπίθ. κοιν. *βαλτὲς* Σκῦρ. *βαλτὲ* Τσακων. *βαρτὸς* σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βάλλω*.

1) Ὁ οὐχὶ ἐξ ἑαυτοῦ ἀλλὰ καθ' ὑπόδειξιν ἢ παρακίνησιν ἄλλου ἐνεργῶν κοιν. καὶ Τσακων. : *Εἶναι βαλτὸς αὐτὸς ποῦ πηγαينوέρεται καὶ μᾶς συγχρωτᾷται. Βαλτὴ εἶναι αὐτὴ ἡ γυναῖκα γιὰ νὰ ῥθῇ τέτοια ὦρα. Ἦτανε βαλτὸς καὶ τό 'κανε αὐτὸ τὸ πρᾶμα κοιν. Ἡ βαλτὴ σιμώνει καὶ πιάνει κουβέδα Κρήτ. β) Ὁ συμβαίνων οὐχὶ ἐξ ἑαυτοῦ, ὁ προερχόμενος οὐχὶ τυχαίως, ἀλλ' ὦν ὑποβολιμαῖος κοιν. : *Βαλτὴ φωτιά. Βαλτὲς κουβέντες* κοιν. || Γνωμ. *Βαλτὸς νοῦς, κακὸς νοῦς* Πελοπν. (Λακων.) *Βαλτὸ μυαλό, κακὸ μυαλό* αὐτόθ.*

2) Ὁ οὐχὶ συμφυῆς, ἀλλὰ πρόσθετος Ἀθ. κ.ά. : *Τὰ δόντια τῆς ρόδας τοῦ ἀλευρομύλου εἶναι βαλτά. Τσιμπούκια τοῦ φαναριοῦ βαλτά.*

βάλτος ὁ, σύνθηθ. *βάλτους* βόρ. ἰδιώμ. *βάρτος* Ζάκ. Κεφαλλ. κ.ά. *βάλτα* ἡ, Κρήτ. (Κίσ. Κυδων. Σέλιν.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) κ.ά. *βάλτα* Ἡπ. (Ζαγόρ.) *βάλτο* τό, Ἀθ. Κρήτ. κ.ά. *βάλτου* Μακεδ. (Χαλκιδ. κ.ά.) *βλάτος* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. *βάλτον*. Ἰδ. IBekker Anecd. Graec. 1096 ὑποσημ. Ἡ λ. πιθανῶς ἐκ τοῦ ἀρχ. Σλαβ. *balto*. Πβ. Miklosich Slav. Elem. 539 GMeyer Neugr. Stud. 2,64. Ὁ Κορ. Ἀτ. 2,77 καὶ Ὁμ. Β 98 ἐτυμολογεῖ ἐκ Δωρ. *ἄλτος* παρὰ τὸ Ἀττ. *ἄλσος* (πβ. Ἀλτις). Καὶ ὁ τύπος *βάλτα* μεσν. Πβ. Λέοντ. Τακτ. 11,3 «ἐκλέγου χωρία χρήσιμα μὴ ὑλώδη, ἡγουν ὕλας καὶ πηλὰ καὶ βάλτας ἔχοντα».

1) Τόπος τελματώδης, ἔλος, τέναγος ἢ τόπος περιέχων ὕδατα ἐκ βροχῆς, πλημμυρῶν κττ. σύνθηθ. : Παροιμ. Ὅποιος πάει 'ς τὸ *βάλτο* νὰ κυνηγήσῃ θὰ λερωθῇ (ὅτι ὁ κοινωνὸς ἐργῶν φαύλων καὶ ὁ συμπράττων μετὰ κακῶν ἀνθρώπων θὰ δυσφημηθῇ ἢ ὅτι τίποτε δὲν ἐπιτυγχάνεται ἄνευ ἀναλόγων θυσιῶν) Πελοπν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Βάλτος* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάμ. Ξυλόκ. Πάτρ.) *Βάλτους* Θεσσ. (Ἀλμυρ. Μηλ.) Στερελλ. (Παρνασσ. Τριχων. Φθιώτ.) *Βλάτος* Κρήτ. *Βάρτος* Κρήτ. *Βάλτα* Κεφαλλ. Μακεδ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *Βάλτες* Κεφαλλ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Ὀλυμπ.) *Βάλτα* τά, Μακεδ. (Χαλκιδ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) *Κακὴ Βάλτα* Στερελλ. (Ἀμπρακ.) 2) Φυτόν καλαμοειδὲς (ὡς εἰς *βάλτους* φυτόμενον) Θεσσ. (Ἀλμυρ.)

βαλτοτόπι τό, Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαλτότοπος*.

Τόπος ἐλώδης, τελματώδης. Συνών. *βαλτομέρι*, *βαλτότοπος*.

βαλτότοπος ὁ, σύνθηθ. *βαλτότουπος* βόρ. ἰδιώμ. *βλατότοπος* Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάλτος* καὶ *τόπος*.

Βαλτοτόπι, ὁ ἰδ.

βαλτοφάσολα τά, ἀμάρτ. *βαλτοφάσουλα* Πελοπν.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάλτος* καὶ *φασόλια*.

Φασόλια παραγόμενα εἰς βαλτώδεις τόπους.

